

Pavol, väzeň Ježiša Krista

63-0717, Jeffersonville, IN
(PAUL, A PRISONER OF JESUS CHRIST)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Pavol, väzeň Ježiša Krista

(PAUL, A PRISONER OF JESUS CHRIST)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 17.7.1963 v Jeffersonville, IN

¹ Sme tu znova, v Mene Pána Ježiša, aby sme počuli o veľkých a mocných skutkoch, ktoré si Ty už vykonal. A my tu teraz stojíme s očakávaním, ktoré pozdvihuje našu vieru a pomazáva nás, aby sme verili, že to, za čo sme sa modlili, bude dnes večer udelené. Ty poznáš každú potrebu a každého jedného z nich, všetkých ktorí ich požadovali. A my sa modlíme za nich, zvlášť Pane za tých, ktorí sú blízko smrti. Daj pokoj ich duši, pokiaľ tam ešte nie je. Daj uzdravenie ich telu. Udeľ to Pane.

² Požehnaj naše zidenie sa. Modlíme sa, Pane, na tomto stredajšom večernom modlitebnom zhromaždení, ako sme sa zhromaždili, vediac, že kdekoľvek sú dvaja alebo traja zhromaždení spolu, že Ty budeš s nami. A my Ťa prosíme Pane, aby si nám dal dnes večer Svoje Slovo. Hovor ku nám, Pane, a zohrej zvláštnym spôsobom naše srdcia, aby sme vedeli ako sa správať v tom veľkom čase, ktorý leží pred nami, ako my veríme, že sa blížime príchodu Pánovmu.

³ Ďakujeme Ti za ľudí, ktorí začínajú nachádzať vieru, ktorá je im drahá a vedia, čo viera znamená. A vedia Ti ďakovať za zhromaždenia, ktoré sú ešte pred nami, veriac, že Ty sa chystáš niečo urobiť, Pane, my sme v očakávaní, ako za dávna, veriac, že je blízko čas, keď Ty pozdvihneš okná nebies a vyleješ zaslúbenia, ktoré Boh zaslúbil v tomto poslednom dni.

⁴ Tak, Pane, my Ťa prosíme, aby si bol so všetkými vo všetkých národoch, ako sme počuli tak mnohých naokolo, všade, ktorí sú v potrebe. Udeľ im to, čo požadujú Pane. A my sa modlíme, aby sme videli veľkú ruku Božiu, ako sa pohybuje ponad celým svetom medzi tými, ktorí očakávajú tieto veľké veci.

⁵ Odpusť nám náš hriech. Kázni nás, Pane, Tvojim Duchom a Tvojim Slovom, aby sme boli disciplinovaní, poslušní služobníci, poslušní služobníci vo vôli Božej. Daj nám pamätať a snažiť sa v našich srdciach robiť to, čo robili tí ranní kresťania. Aký druh ľudí by sme stretli ak by sme stretli tých, ktorí boli osobne v kontakte s Tebou. Ako ich tváre museli žiariť vierou a radosťou. Ako ich životy museli byť živým Slovom Božím, jednoducho „napísanými epištolami, čítanými všetkými

ľuďmi,“ ako oni chodili medzi ľuďmi. Bože, udeľ to ešte raz.

⁶ Nech sú Ti naše životy tak poddané, že sám Duch Svätý bude žiť skrze nás a hovoriť skrze nás, Pane. Nech pamätáme v našich myšliach ako kráčame po uliciach a naše ramená sa obtierajú o ten svet, a my nemáme byť takí ako oni. A my sa staviame bokom a dávame im miesto, Pane a ich pravú pozíciu tu na zemi. Berieme si tie zadné sedadlá, vďaka že sme delegátmi z iného sveta. Máme kráľovstvo, ktoré prichádza v moci, Pane. A náš veľký Kráľ skoro príjde a prevezme všetky kráľovstvá, ktoré sú, pod svoje panovanie. A On bude panovať a vládnuť; a my s Ním tu na zemi, tisíc rokov a budeme s Ním navždy.

⁷ S týmto v mysli sa teraz, Pane, tešíme, že odpovieš na našu modlitbu. Dívame sa na naše vyznanie. Ak sme čokoľvek urobili, povedali, alebo mysleli čo bolo proti Tvojej veľkej vôli, nech nás krv Ježiša Krista očistí.

⁸ Ved' nás Pane, ako tá sestra povedala dnes večer o sebe a jej manželovi na ceste do Chicaga. Ved' ich, Pane Bože, na miesto kde ich Ty môžeš použiť, aby oni mohli byť lúčmi svetla pre iných, ktorí hľadajú cestu v temnosti, ktorí nepoznajú nášho Pána Ježiša. Tak my sa porúčame do služby Tebe, a počúvaniu Tvojho Slova nápravy, aby sme mohli vedieť, ako sa pripraviť na túto veľkú hodinu, prosíme to v mene Ježiša. Amen.

[prázdne miesto na páске. Brat Neville komentuje -- pozn.prekl.]

Nech ťa Pán žehná. Vďaka ti, brat.

⁹ Toto som tak trochu neočakával. Ako som bol tu doma, cítil som sa ako, ak by som skutočne nemusel nikde ísť, ku nejakému naliehavému prípadu, cítil by som sa veľmi zle, ako sedím doma a nejdem na modlitebné zhromaždenie. A ja som prišiel tak trochu náhle, pre mňa samého neočakávane, dokonca pre moju rodinu. Len čo som prišiel a hneď som sa aj bral. A tak som povedal, „Idem na modlitebné zhromaždenie.“ A ona dokonca nemala ani čas pripraviť sa, aby prišla, tak ona nevedela, že prichádzam.

¹⁰ Tak som šťastný, že som počul svedectvo tej sestry tu, toho brata, o tom zapálení v Južnej Karolíne alebo Severnej Karolíne, niekde. Bolo to Greenville? [Nejaká sestra hovorí, „Nie. Južné Pines.“-- pozn.prekl.] Južné Pines. Áno.

¹¹ Brat Lee Vayle bol práve dnes tu. Pokrstil som ho, dnes, počas dnešnej služby krstu. Brat Lee Vayle, ty vieš a tí kazatelia tam, brat

Parker Thomas. Tam je...

¹² Pamätám si čas, ako bola jedna sestra zatienená. A to bolo veľké potvrdenie, sestra, toho čo... Duch Svätý nás niekedy nechá ísť napred a testuje našu vieru, aby videl, čo bude a aby testoval vieru iných. Keď sa priamo na niečo dívate a vidíte niečo a poviete to, iní sa pozrú a nevidia to, oni hovoria, že to tam nie je. Vidíte? Ale je to tam.

¹³ No, tam nebol nikto, kto by mohol vidieť to svetlo, ktoré viselo nad Pavlom, ale to tam bolo. Nikto nevidel tú holubicu, ktorá zostupovala z neba, v tom svetle, v tej forme a viselo to nad Ježišom, iba Ján. Ale to tam bolo. Vidíte?

¹⁴ A tak, potom, neskoršie keď som hovoril ľuďom o tomto svetle, ktoré bolo ako Stĺp Ohňa, nikto tomu nechcel veriť. Ale teraz, mechanické oko fotoaparátu to zidentifikovalo, ako to prišlo. A zlý duch je temný.

¹⁵ Je to ako naše životy, my sme tieň. A my sme... Ak my sme svetlo, ak sa naše životy zrovnávajú s tým Svetlom toho dňa, my chodíme vo Svetle.

¹⁶ To je ako keď sa pozriete von a poviete, „Vidím slnko,“ počas dňa. Vy vidíte tiež slnka. To je odraz slnka. To nie je samotné slnko, ale to potvrdzuje, že tam je slnko. To potvrdzuje, že tam je slnko.

¹⁷ A teraz, keď vidím, ako tam sedíte, používate vejár, rozprávate sa, to znamená že vy žijete, ale to je len tiež života.

¹⁸ Pretože, čokoľvek má v sebe temnosť, to vrhá tiež. Vidíte? Pretože tiež musí zabrat' toľko temnosti a toľko svetla, aby urobil tiež. A to nemôže byť celkom tma a to nemôže byť celkom svetlo. Ak je to tma, je to skutočne tma. Ak je to svetlo, nie je tam tiež, nič, čo by spravilo tiež. Ale ak je to svetlo zmiešané s tmou, to vytvára tiež.

¹⁹ Tak my sme skutočne tiežmi svetla. No, vy odrážate život odniekiaľ. Ak ste kresťanom, toto je tiež, to len potvrdzuje, že tam je Život, kde vy nemôžete zomrieť, pretože tento život má v sebe smrť. Vidíte? Ale to je tiež, pretože vy ste živé, hýbajúce sa stvorenie so schopnosťou vidieť, rozmyšľať a hovoriť, tých päť zmyslov tela. Ale jednako vy viete, oni zomierajú. A tam je toľko problémov. Viete, to nemôže byť len... To je odraz, vidíte, že tam je život a smrť, zmiešané dokopy.

²⁰ To telesné musí zomrieť. Ale ak vy odrážate skrze váš smrteľný život to Svetlo z neba, potom odrážate večný život, Boha. Potom keď zomriete, nemôžete nič viac, než ísť do toho Svetla, pretože to je to, čo

ste odrážali.

²¹ Ak ste z toho temného sveta, vy to odrážate a nemôžete ísť inou cestou ako do temnosti. Vidíte? Tak vy ste v nejakom odraze. No, my to vidíme. A tak isto, ako Duch Svätý odráža Svetlo Života, tak smrť odráža temnosť.

²² A tu sú oni obaja. Koncom týždňa, možno v nedeľu, dostaneme malú fotografiu, ktorá bude zväčšená, tak ju môžeme položiť na tabuľu.

²³ Tam kde visia vaše fotografie na tabuli. Nevieť či ste si to všimli, alebo nie. A potom... A asi pred týždňom, na Jamajke, kde som konal misionársku prácu. Poslali sme pásky po celom svete. A Sedem pečatí má ísť naspäť do... naspäť na ostrovy Jamajky, do vnútrozemia. A tam je to veľmi primitívne, poza Modrými Horami. A tie národy, niekedy, oni majú magnetofón, ktorý sme im dali, že musíte, ako na starej Victrole, natočiť ju a potom to nechať takto hrať. Potom každých päť minút to niekto musí natočiť.

²⁴ Táto skupina mala malú baterku, šesťvoltovú baterku, alebo nejakú inú, na ten magnetofón, počúvajúc tie Pečate, myslím, že to bolo to. A zatiaľ ako som hovoril, oni si všimli, prichádzať do izby, prichádzať ten istý Stĺp Ohňa, ktorý sa pohyboval tam, kde bol ten magnetofón a zastal nad ním. A oni išli a vzali fotoaparát a odfotili To. A jednoducho ten istý, tam To je, visí to rovno nad tým. Teraz to zväčšujeme, tak aby sme to mohli dať tam na tabuľu, aby ste to mohli vidieť.

²⁵ Sme tak vďační za milosť Božiu, ktorá nás priviedla do Jeho prítomnosti v tomto dni. Tak, sme vďační za tak veľa vecí.

²⁶ No, myslím, že sa pozriem sem a uvidím či môžem nájsť nejaké, nejaké poznámky, alebo niečo iné, na čo by som hovoril. Alebo, aby som dostal pre nás trochu... Mám zapísaný nejaký text, jednako, vzadu v knihe. Ak môžem jeden nájsť, možno mi Pán dá niečo povedať na určitú tému, zatiaľ čo sa budeme modliť. Tak my sme v očakávaní na nedeľu.

²⁷ Hovoril som v tých posolstvách... a v nedeľu som vás tu dlho zdržal na téme, „Prečo kričíš, ku mne? Hovor ku ľuďom a choď napred.“

²⁸ Tak, v nedeľu je služba s uzdravovaním, kde sa budeme modliť za chorých. No, vy sa dostanete ku chorým a musí byť nejaký dôvod, že chorí, keď sa za nich modlíme, keď oni nie sú uzdravení. A ja chcem, ak Pán bude chcieť, kázať tiež len krátke posolstvo v nedeľu ráno. Tak, budem mať službu s uzdravovaním a modliť sa za všetkých tých ľudí. A Billy Paul alebo niekto z nich tu bude v nedeľu ráno asi o ôsmej hodine,

keď sa otvára zbor, aby vydal ľuďom karty vo dverách ako oni budú prichádzať alebo kedykoľvek sa dostanú do vnútra.

²⁹ A teraz, potom sa chcem pokúsiť, verím, že Pán mi nejako dal trochu nazrieť na dôvody, prečo niektorí ľudia nie sú uzdravení. A ja verím, že to je nedostatok zrozumenia. A verím, možno, budeme hovoriť na tú tému v nedeľu ráno, ak Pán bude chcieť.

³⁰ No, zhromaždenie v stredu večer je len krátke zhromaždenie, kde sa zídeme a modlíme sa, ako ho máme, a schádzame sa spolu.

³¹ Niekedy, verím, že jedna z najväčších vecí, ktorú som zistil v tomto dni, je nedostatok úprimnosti v tom, čo veríme. Vidíte? Vidíte? Ak by Boh vo dňoch Johna Wesleya urobil to, čo urobil v tomto dni, čo by to spravilo; v tých dňoch Martina Lutera, alebo v ktoromkoľvek inom dni? To, čo Ho my vidíme robiť, potvrdené skrze cirkev, skrze Ducha a skrze vedu a každý pohyb, je to v pohybe a musí to byť rozpoznané. A Božie Slovo to tu predkladá a hovorí to predtým ako sa to stane. A potom sa to hýbe a vychádza prorokovanie a ukazovanie práve tej veci, o ktorej On povedal. To sa udeje dokonale, presne tak ako to On povedal. A my stále sedíme takí leniví, ako keby sme sa tomu divili. „No, som zvedavý, či by sa to mohlo týkať mňa? Som zvedavý, či by sa to mohlo týkať práve celej cirkvi, alebo, som zvedavý, či ja som v Tomto zahrnutý?“ Myslím, že v nedeľu ráno, sa pokúsím pohovoriť na tému o niektorých z týchto princípov, aby nás to možno trochu osvietilo.

³² Tak, dnes večer, niečo som našiel, len sa ku tomu obrátim, preto som prišiel. Myslel som, „Čo ak by brat Neville, ak by som sa tam dostal, on zvykne povedať, 'Chod' hore a hovor, a posadí sa " ? Vidíte? Pomyslel som si, „Bude lepšie, ak si zapíšem zopár miest Písma.“ Pretože viem, že on je taký milý brat a my si ho ceníme.

³³ Predtým, ako sa budeme modliť nad Slovom, chcel by som rozpoznať jedného brata. Nemôžem si dokonca ani spomenúť na jeho meno, dvoch z nich. Oni sú tu, moji priatelia. Oni sú kazatelia a evanjelisti, na poli, na ktoré vychádzajú. Oni počuli to posolstvo na páske. A oni sú z rozdielnych denominačných cirkví, dvaja mladí ľudia. A ten chlapec je tak... jeden z nich je tak zainteresovaný, až on išiel dolu do Tucsonu, len nedávno, keď sa skončilo zhromaždenie. Myslím, že som tam bol na raňajkách obchodníkov plného evanjelia. A prišiel tam ten mladý človek, fajný mladý človek. A on je...

³⁴ Oni sú z Kansasu. A oni prešli celú tú cestu sem kvôli mne, aby som ich zosobášil. Cením si to. Pomyslieť, že ľudia, ktorí veria vo vaše modlitby, dostatočne veria, že Boh vypočuje a odpovie, mladí ľudia,

ktorí takto začínajú život. A keď oni prišli sem kvôli mne, aby som ich zosobášil, včera, aby zistili požiadavky zákona štátu Indiána, a dokonca ich krvné testy, aby čakali tu v tom štáte, tri dni, pred tým ako môžu byť zosobášení. Tak oni sa nemôžu zobrať skôr ako v piatok ráno.

³⁵ A ja sa spýtam nášho brata tam na konci, či by sa postavil a povedal nám kým on je a jeho milá malá pani tam a ten ďalší brat.

³⁶ [Ten brat hovorí, „Ďakujem ti, brat Branham. Je to pre mňa privilegium byť tu. A ja som... Brat Roger a ja žijeme v Kansase, cestujem po misijných poliach ako evanjelista, hovoriac, že Ježiš žije, uzdravuje, skrze vieru Ježiša...?... Vždy si balím...?... Toto je moja snúbenica, Patrícia Brown. V piatok sa chystáme zosobášiť. Môj spoluevanjelista a spolupracovník, brat Ronie...?... na koniec. A pán Peetree na tom istom...?...“ -- pozn.prekl.]

³⁷ Ďakujem ti pekne. Pravdaže želáme týmto mladým vyslancom do práce pre Pána Ježiša Krista Božie požehnanie, aby sa im šťastne viedlo na ceste. A ako som zvedavý, očakávajúc príchod Pánov a vidieť mladých mužov a mladé ženy s cieľom v srdci, aby slúžili Kristovi, to ma rozochvieva, vidíte, vidieť ich ako takto povstávajú. Pán nech vás bohato žehná, môj brat, sestra.

³⁸ Tak, obráťme sa do malej knihy, z ktorej som nikdy pred tým vo svojom živote nehovoril. A to je veľmi... Len jedna kapitola, knihy Filemonovi. A to je...

³⁹ Ja som tak trochu Ír a mám drôt na spodku mojich zubov, aby držal zopár z nich vzadu na mieste. Niekedy nevyslovujem tie mená správne, keď viem, čo znamenajú a niekedy ich nedokážem správne vyslovovať kvôli nedostatku vzdelania. Tak, „Filemon,“ niekto to vzadu povedal, čo si ja myslím, že je skutočne správna výslovnosť toho.

⁴⁰ No, prvý verš, chcem z toho zobrať len jedno, dve slová.

Pavol, väzeň Ježiša Krista,...

⁴¹ A to je to, čo chcem použiť dnes večer ako text, ak Pán bude chcieť, to je: Väzeň.

⁴² No, sotva by ste si mohli predstaviť Pavla, ako považuje samého seba za väzňa. Slobodne narodený človek, naplnený Duchom Svätým, ale jednako nazýva samého seba “väzeň.”

43 A teraz zisťujeme, keď on adresuje list Korinťanom, „Pavol, apoštol Ježiša Krista,“ inokedy zas „Pavol, sluha Ježiša Krista,“ skrze vôľu Božiu,“ keď hovorí ku Timotejovi, zase nejako inak. Tak, keď on píše Filemonovi, on povedal, „Pavol, väzeň Ježiša Krista.“ „Pavol, apoštol,“ rád by som na to kázal jeden večer. „Pavol, sluha,“ kázal by som na to. A potom, „Pavol väzeň.“

44 Ale dnes večer, to by zabralo hodiny, ak by som náležite zvážil jednu z tých tém, rád by som vzal dnes večer, „Pavol, väzeň,“ tú tému: Väzeň.

Skloňme teraz na chvíľu naše hlavy.

45 Pane Ježišu, každý človek, ktorý je fyzicky schopný, môže prelistovať stránky tejto Biblie, ale len Duch Svätý Ho môže vyložiť v tom svetle, v ktorom to bolo mienené. Prosíme Ho teraz, aby prišiel a pomohol nám porozumieť, čo toto bolo, v akom zmysle to adresoval, tento veľký, mocný prorok Pavol a jednako nazýva samého seba "väzňom." Nech nám toto Duch Svätý zjaví, ako očakávame na neho, v Ježišovom Mene. Amen.

46 No, môžem si predstaviť, keď Pavol písal tento list Filemonovi, ako on sedel v žalári, tam v mestskom žalári, ako väzeň. A on mohol dobre vedieť, skrze jeho pozíciu, čo to slovo znamená. On bol obklopený mrežami. On mohol byť na slobode len vtedy keď mu to niekto dovolil. A on vedel, čo to bolo byť väzňom. A potom znova, verím, že apoštol znamená tak trochu... neadresuje to presne na stav, v ktorom sa práve nachádzal, ako telesný väzeň, ktorý sedí v žalári. Ale ja verím, že on sa zmieňoval ohľadne svojho bytia, jeho ducha, jeho vôle, ako väzeň Ježiša Krista.

47 No, my sme sa všetci narodili ako takí, ktorí máme slobodné morálne rozhodovanie, aby sme robili akékoľvek rozhodnutie, ktoré chceme. Boh to robí spravodlivo. Pretože, On musí postaviť každého človeka na tom istom základe, alebo On postavil zlého človeka na... On postavil prvého človeka na zlom základe, keď ho umiestnil na základe slobodného morálneho rozhodovania. Vidíte? My sme dnes večer presne ako Adama a Eva. Tam nie je žiaden rozdiel. Dobré a zlé stojí pred každým jedným z nás. Život a smrť, môžeme spraviť našu voľbu, je to na vás urobiť to. Vidíte?

48 To je ten spôsob, ktorým to Adam a Eva urobili a vidíte, a oni urobili zľú voľbu. A teraz, skrze to, umiestnili celú rasu, ľudskú rasu, pod smrť, pod pokutu smrti.

49 A potom Boh zostúpil vo forme človeka a vzal tú smrť a zaplatil

tú pokutu smrti, ktorú On... Jeho poddaní, ktorí túžili byť slobodné mohli byť slobodné.

⁵⁰ No, ak by nás On vzal, bez toho že by to urobil tým istým spôsobom ako to urobil pri Adamovi a Eve, jednoducho by nás len potiahol cez niečo a povedal by, "Spasím ťa, či chceš byť spasený alebo nie," potom by On postavil Adama a Evu na zlom základe, rozumiete. Ale každý jeden z nás si musí dnes vybrať medzi životom a smrťou. Môžeme to urobiť.

⁵¹ Ako som to práve vyjadril, ak vaše svetlo potvrdí, váš život potvrdí presne na ktorej strane stojíte. Nestarám sa o to, čo vy hovoríte, že na ktorej strane stojíte. To, čo robíte každý deň, to potvrdzuje čo ste. Počuli ste starých ľudí hovoriť, "Tvoj život je tak hlasný, že až nemôžem počuť tvoje svedectvo." Vidíte? Vaše konanie je tak hlasné.

⁵² Vždy som veril vo vykrikovanie a skákanie. Ale vždy som hovorieval, "Neskáč vyššie než ako žiješ, pretože svet sa na to bude dívať." Vidíte? Vy musíte skákať len tak vysoko, ako žijete, tak, pretože niekto vás pozoruje.

⁵³ A teraz, keď ľudia neprichádzajú do cirkvi... Oni, mnohí z nich, jednoducho neprijdú. A niektorí z nich, ktorí neprichádzajú, sú úprimní ľudia. Oni vidia toľko porušenia v cirkvi, až oni s tým nechcú mať nič do činenia. A veľa krát... (hovoríme o tom teraz priamo) ich sotva za to môžete viniť, pretože ľudia, ktorí si hovoria kresťania, takto konajú. Oni sú najväčším kameňom pohoršenia, ktorý ten svet má, a to je muž a žena, ktorí vyznávajú, že sú kresťania a žijú niečo iné od toho čo vyznávajú. Presne tak.

⁵⁴ No, tie sklamaná prídu tam na súde. No, hriešnik, kriminálnik, hazardný hráč, cudzoložník, on nebude sklamaný, keď bude čítaný jeho rozsudok, "Odídi do večného ohňa." On nebude sklamaný. Ale človek, ktorý sa snaží skryť za nejaký druh cirkevného vyznania, to je ten chlapík, ktorý bude v deň súdu sklamaný. Vidíte? Ten, ktorý vyznáva, že je kresťanom a žije inak. Bolo by pre neho lepšie, aby nikdy neurobil žiadne vyznanie, s ktorým by začal, než aby začal a žil niečo iné. Pretože on je tým najväčším kameňom potknutia, ktorý máme, je to kvôli tomu vyznávačovi, ktorý hovorí že je kresťanom a žije niečo iné.

⁵⁵ Vždy, neposudzujte svoj život cez to, koľko máte moci na vykonávanie zázrakov. A my sa neposudzujeme podľa toho, koľko známostí máme o Slove. Ale vždy sa rozsudzujte, pozrite sa nazad a spravte si inventúru toho, aký druh ovocia nesie váš súčasný život, ktorý teraz žijete. Vidíte?

⁵⁶ Ako som kázal pred nejakým časom na zhromaždení obchodníkov plného evanjelia vo Phoenixe, Arizona, o odzrkadlení Ježiša, odzrkadľovaní kresťanského života. Povedal som, že som sa narodil v Kentucky, kde je to veľmi primitívne, zvlášť keď som bol dieťa. A istý malý chlapec nikdy nemal domov ako my máme tu, kde sme mali toľko pekných dām, ktoré sa musia pozerat' do zrkadiel, po celom dome, aby si udržali svoje vlasy na mieste a tak ďalej. Ale on mal jedno malé zrkadlo, len malý kúsok prichytený vonku na strome, kde bola lavička na umývanie, kde sa jeho otec a matka umývali a česali sa tam a tak ďalej, pri tomto malom kúsku starého zrkadla, ktorý bol uchytený na strome.

⁵⁷ Úprimne, to je typ domu, ktorý sme mali. Každý sa chcel pozrieť do zrkadla, my deti sme si museli zobrat' nejakú krabicu a postaviť sa na umývaciú lavičku a pozrieť sa do toho kúska zrkadla, ktoré som ja sám zobral zo smetiska. To nebolo dolu v Kentucky. To bolo tu v Indiáne, tu v Utica Pike.

⁵⁸ Tak tento chlapec sa nikdy pred tým takto nevidel. Tak on prišiel do mesta, aby navštívil svoju starú mamu. A v tom... Keď si prezeral izbu, stará mama mala dom, ktorý mal celé zrkadlo na dverách. A tak, ten malý chlapec ako bežal cez izbu, uvidel pred sebou iného malého chlapca. A ten malý chlapec bežal tiež. Tak on si myslel, že by ho mohol zastaviť na pár minút a pozrieť sa čo ten malý chlapec urobí. A keď sa zastavil, ten malý chlapec sa zastavil. Keď obrátil svoju hlavu, ten malý chlapec obrátil svoju hlavu. Poškriabal sa po hlave, ten malý chlapec si poškriabal svoju. Nakoniec, pristúpil bližšie, aby to vyšetřil. A on sa otočil. A jeho matka ho pozorovala i jeho stará mama s údivom. Povedal, "No, mama, to som ja."

⁵⁹ Tak ja som povedal, že, "My tiež niečo odrážame." Vidíte? Náš život niečo odráža.

⁶⁰ A teraz, keď by sme žili vo dňoch Noeho, na ktorú stranu by sme sa postavili? Na ktorú stranu by sme sa postavili v tom veľkom dni, keď žil Noe? Na ktorú stranu by sme sa postavili vo dňoch Mojžiša? Na ktorú stranu vo dňoch Elijáša, proroka, keď celý svet bol zaliaty vo veľkej mase modernizmu, ako moderná Jezábel', a zbavila sa všetkých služobníkov Pánových tým, že ich priviedla do svetského spôsobu. A cirkev a kňazi sa jej všetci klaňali. Postavili by ste sa na stranu popularity, alebo by ste sa postavili s Elijášom?

⁶¹ No, a vo dňoch Pána Ježiša, keď by sme rozmýšľali o tejto nepopulárnej Osobe, podľa sveta nevzdelanej, nemohli nájsť žiadne školy, do ktorých by chodil, a nemal za sebou žiadnu seminárnu

skúsenosť. A potom povstáva s menom "nelegitímneho narodenia." A potom vychádza, kázuc evanjelium, ktoré bolo proti všetkému, čomu oni boli učení. A odsúdil kazateľov a ich organizácie a tak ďalej.

⁶² A tie organizácie urobili vyhlásenie, "Ak by dokonca niekto išiel aby počúval toho takzvaného proroka, bude vylúčený zo synagógy," čo bolo smrteľným hriechom. Oni museli byť vylúčení. Ten jediný spôsob, ktorým oni mohli uctievať, bol pod preliatou krvou baránka. Oni museli prísť ku tej obeti. A potom oni boli odvrhnutí, a aká veľká vec to bola.

⁶³ A tento muž ignoroval niečo také ako to. A jednako On stál dokonale s Písmom, ale nie tým spôsobom, ktorým Ho poznali oni. Na ktorú stranu by ste sa postavili? Vidíte? No, ne... Váš život, ktorý teraz žijete, odráža presne to, čo by ste urobili vtedy, pretože vy ste stále ovládaní tým istým duchom. Vidíte? Ak sa staviate na ich stranu teraz, vy by ste to urobili vtedy. Pretože ten istý duch, ktorý je vo vás teraz, bol v ľuďoch vtedy. Vidíte?

⁶⁴ Diabol nikdy neberie preč ducha, on len prechádza z jedného človeka do druhého.

⁶⁵ Ani Boh nikdy neberie Svojho Ducha, On ide od jedného ku druhému. Vidíte?

⁶⁶ Tak, ten Duch, ktorý bol na Eliášovi prišiel na Elizea, ten istý na Jána Krstiteľa a tak ďalej.

⁶⁷ Duch Svätý, ktorý bol na Kristovi, prišiel dolu na učeníkov a stále je na ľuďoch. Vidíte? Boh nikdy neberie Svojho Ducha. Tak, tam sme nechali, aby sme urobili voľbu.

⁶⁸ A ja tu nemôžem vidieť, kde Pavol by niečo ľutoval a kde by ľutoval, že bol väzňom. Ale on adresoval seba... Ja verím, že Pavol, ako on písal tento list perom, že to bol Duch Svätý, ktorý spôsobil, aby to napísal. Aby, možno dokonca na tento večer, aby sme mohli vytiahnuť kontext z nášho textu, aby sme ukázali prečo Pavol toto urobil. Pretože to je v Písme a Písmo je večné. Ja verím, že ako sedel v tomto špinavom starom žalári, že Pavol písal svojmu kolegovi tu, svojmu bratovi, že on bol "väzňom Ježiša Krista." Tak, on to mohol vyjadriť skrze to, že videl, čo bolo okolo neho. Tak, on bol v žalári, ale to nebolo to, o čom on hovoril, tento sluha Kristov, služobník s ním. On hovoril, že bol väzňom Slova Ježiša Krista, pretože Kristus je Slovo.

⁶⁹ A Pavol bol veľkým učencom v jeho dni. On mal veľké ambície. On bol mužom, ktorý bol trénovaný ľuďmi, chlapíkom menom Gamaliel, ktorý bol veľkým učiteľom svojho dňa, to bola jedna z najväčších škôl

do ktorej on mohol chodiť. Napríklad, ako my hovoríme, Wheaton, alebo Bob Jones, alebo nejaká veľká fundamentálna škola. On bol vyučovaný ako kazateľ Slova. A on bol dôkladne vyštudovaný a chytrý a inteligentný chlapec s veľkou ambíciou, aby sa možno stal kňazom alebo najvyšším kňazom pre jeho ľud.

⁷⁰ On mal ambíciu. A potom nachádzame, že on bol tréňovaný pre túto veľkú ambíciu a vynaložil celý svoj život od veku možno osem, alebo desať rokov do času, keď mal tridsať alebo tridsaťpäť, keď zakončil univerzitu a mal promócie a mal všetky svoje diplomy a všetko a bol za dobré so všetkým tým duchovenstvom, dokonca s najvyšším kňazom v Jeruzaleme. On mal príkazy od neho, osobné príkazy, napísané, a dôveroval tomuto veľkému Saulovi, "Aby išiel do Damašku a našiel tam všetkých tých, ktorí uctievali Boha v protiklade tomu ako to on povedal a aby ich spútal a uvrhol ich do žalára. Ak by to bolo nevyhnutné, mal príkazy, aby ich zabil, ak by chcel." On bol... Mal veľkú ambíciu.

⁷¹ A teraz, všetko kvôli čomu sa školil, Boh to od neho vzal. Vidíte? A čo bol jeho cieľ, a na čo jeho otec vynaložil svoje peniaze a ambície jeho otca a matky, všetko to bolo od neho vzaté preč, pretože Boh mal niečo iné. Preto, on bol väzňom, preč od svojho cieľu, ktorý mal v živote a stal sa väzňom Ježiša Krista, ktorý bol Slovom.

⁷² Tá cesta do Damašku Pavla zmenila. Ako išiel, okolo asi jedenástej hodiny cez deň, bol zrazený dolu. A počul Hlas, ktorý hovoril, "Saul, prečo Ma prenasleduješ? A on sa pozrel hore. A pozrel sa hore, on bol Žid a vedel, že ten Stíp Ohňa bol Pán, ktorý viedol deti Izraelove, pretože on vedel čo to bolo.

⁷³ Pamätajte, tento Hebrej by nikdy nenazval niečo "Pán," veľké P Á N, Elohim, iba ak by bol presvedčený, že to je To, čo to bolo, pretože on bol vyškolený učenec. A keď sa pozrel hore a potom videl Toto Svetlo, Stíp Ohňa, ktorý viedol jeho ľud po púšti. A on povedal, "Pane, Elohim, veľké P-a... "Pane, Kto Si?"

⁷⁴ A aké prekvapenie to muselo byť pre tohoto teológa, keď počul povedať, "Ja Som Ježiš." Ten, proti ktorému on bol. Čo za obrat! Ó! Ó! To muselo byť pre tohoto muža niečo ohromné, že všetky jeho ambície, ktoré mal, odrazu zistil, že on To prenasledoval. Jeho ambície ho zatiahli ďaleko preč od tej hlavnej veci, ktorú on mienil robiť. A aký veľký šok to musel pre tohoto apoštola byť, keď On povedal, "Ja Som Ježiš," ten ktorého si prenasledoval. "Prečo ma prenasleduješ?"

⁷⁵ Ďalší malý citát, do ktorého tu môžeme vojsť. Vidíte, ako si oni

robili žarty z cirkvi, oni si v skutočnosti nerobia žarty z cirkvi, oni si robia žarty z Ježiša. "Prečo Ma prenasleduješ?" Ako mohol potom Pavol so všetkým jeho intelektom, veriť, že toto bolo... že táto skupina, ktorá bola prenasledovaná, bol práve ten Boh, o ktorom on tvrdil že mu slúži? Myslím, že to je, bez toho, že by sme išli do detailov, myslím že sme všetci dobre vytrénovaní, aby sme vedeli čo tu mám na mysli. Tá istá vec sa deje dnes.

⁷⁶ Pavol, cez nevedomosť, bol jednako inteligentný a chytrý, oveľa chytřejší než tí nevzdelaní Galileania, ktorých on prenasledoval, ktorí vo svojej pokore už prijali tohoto muža ako Pána. Ale Pavol to vo svojom veľkom učení a intelektu nemohol prijať. A aký obrat to pre neho musel byť na tejto ceste. A on bol udretý slepotou, tak on nemohol vykonať svoje poverenie, ale bol vedený do jedného miesta na ulici, ktorá sa nazývala Priama a do jedného domu.

⁷⁷ A potom tam dolu prišiel prorok menom Ananiáš, ktorý videl vo videní ako on prichádzal domov, videl kde sa nachádza, išiel tam dolu kde on bol a vošiel tam. A povedal, "Bratu Saule, Pán sa ti zjavil na ceste, poslal ma, aby som položil na teba svoje ruky a aby si prijal svoj zrak a bol naplnený Duchom Svätým."

⁷⁸ Vidíte kde on bol. Čo za vec to musela pre Pavla byť! Vidíte? Všetko to, v čom bol vyškolený aby robil, urobilo pravý opak. Tak teraz, so všetkým vzdelaním, ktoré mal, to sa stalo pre neho ničím.

⁷⁹ No, on vedel, že mal prežitie. Tak, tu je ďalšia dobrá lekcia pre nás, že samotné prežitie nie je dostatočné. To musí byť prežitie podľa Slova Pánovho. No, ako toto videl a vedel, že To bolo Niečo veľké a niekto iný To prijal pred ním, on bol tri roky a šesť mesiacov na púšti v Arábii, vtedy si vzal Bibliu, ako to vtedy bolo, Starú Zmluvu, a išiel tam, aby porovnal toto prežitie, ktoré mal a aby videl, či to bolo podľa Písma.

⁸⁰ No, čo ak by on povedal, "V poriadku, myslím že to bolo len malé zavanutie," a išiel by ďalej? "Budem nasledovať svoj intelekt"?

⁸¹ No, on sa musel stať uväzneným pre niečo, väzenie. Tak potom ako to porovnal a uvidel, niet divu že on mohol napísať Knihu Židom, v type. Vidíte? Vidíte? Tri a pol roka tam, ležiac v Slove a zisťujúc, že ten Boh, ktorý ho povolal, ho berie nazad a mení celý jeho intelekt, mení všetko, čo si on kedy myslel, všetko to, kvôli čomu sa školil, aby tým bol. Všetky jeho ambície, jednoducho to z neho vytreli, a on sa stal väzňom. Láska Božia bola tak ohromná, a také zjavenie, že on sa od Toho nemohol dostať preč.

⁸² To je to pravé prežitie každého skutočného veriaceho, ktorý

stretáva Boha. Vy prichádzate do kontaktu s Niečim čo je tak veľké, že vy... že vy sa stávate väzňom, všetkému ďalšiemu. Vidíte? Vy sa dostávate preč od všetkého, aby ste boli uväznený Jemu.

⁸³ To sa raz prejavilo tam, kde Ježiš povedal, "Kráľovstvo Nebeské je podobné mužovi, ktorý kupuje perly. Potom, keď on nachádza tú veľkú perlu, predáva všetko čo má, aby dostal tú jednu."

⁸⁴ A to je ten spôsob ako je to tu. Vy máte intelektuálnu koncepciu, máte teologické prežitie, ale keď to prichádza do času, že keď naozaj nájdete tú skutočnú Vec, vy jednoducho predávate všetko ostatné a zatvárate sa do Toho.

⁸⁵ Pavol vedel čo to bolo. On zistil, že bol zapriahnutý ku Niečomu. Ako my zapriahame koňa, to znamená niečo ťahať. A Pavol vedel po tejto skúsenosti a tri a pol roka porovnávaní tých typov s tým prežitím, ktoré mal s Bibliou, on si uvedomil, že Boh ho vyvolil a zapriahol ho Duchom Svätým, skrze tú skúsenosť, ktorú on mal, aby potiahol Evanjelium do prítomnosti pohanov. Duch sám ho zapriahol.

⁸⁶ A dnes sa ako služobníci Boží stávame zapriahnutí, zaháknutí. Nemôžeme ísť. My sme Tým naložení, zapriahnutí do Slova. Bez ohľadu na to, čo niekto iný hovorí, vy ste do toho zapriahnutí. Niečo na Tom je, že vy sa jednoducho nemôžete dostať od Toho preč. Boli ste s tým ujarmení, skrze Ducha Svätého, ktorý vás ujarmil do Slova. Bez ohľadu na to, čo niekto iný hovorí, To je Slovo. To je vždy s Tým zapriahnuté, dané do jarma s Tým. Do Slova, skrze Ducha, on bol zapriahnutý.

⁸⁷ On sa učil tam na zadnej strane Arabskej púšte. Keď všetky jeho minulé veci a prežitia a ambície, ktoré mal... on bol z týchto vecí vyzlečený.

⁸⁸ Tak, to je to, kde sa my nachádzame dnes, že musíme byť najprv vyzlečení. A ľudia nechcú byť vyzlečení. Metodistický brat sa chce trochu držať metodistického učenia. Baptistický brat sa chce trochu držať baptistického učenia. Vidíte? Ale vy musíte byť absolútne vyzlečení zo všetkého a byť nanovo znovuzrodení a začať tam, kde Duch Svätý vedie. Nemôžete povedať, "No, teraz, môj tato povedal, keď on vstúpil, išiel do cirkvi, on si potriasol ruky s pastorom. On je dobrým, verným členom." To mohlo byť úplne v poriadku pre jeho rasu, ale my sme iná rasa. Vidíte? Tak, my musíme prísť naspäť do Biblických časov pre tento deň.

⁸⁹ Tí kňazi boli tiež zapriahnutí. Ale, vidíte oni prešli do iného časového úseku, a oni zlyhali vyzliecť si svoj starý záprah a navliecť si

nový záprah.

⁹⁰ A tú istú vec nachádzame dnes. Prešli sme cez denominačný vek ako sme to dokázali cez cirkevné veky, Bibliu a tak ďalej, ale teraz prichádzame do slobodného veku, kde sám Duch Svätý zostupuje a potvrdzuje Seba Samého, a dáva sa poznávať, spôsobuje že každé zaslúbenie, ktoré On zaslúbil sa vyplňuje. Ó! Čo za ohromný čas!

⁹¹ A on vedel to, ďalšia vec, on vedel že nemôže ísť na určité miesta. Pretože bol zapriahnutý do tohoto, on by nemohol. On nešiel, ale chcel ísť. On vedel, že jeho ambícia ho tiahla medzi bratov, kde bol vítaný, a jednako bol tlačný v Duchu urobiť niečo iné. On nepatril sebe samému.

⁹² Možno niekto by povedal, "Brat Saul, brat Pavol, chceme, aby si prišiel sem, pretože my máme najväčšiu cirkev. My máme najväčšie zhromaždenie. Tvoje ofery budú veľké a tak ďalej."

⁹³ Ale ako bol tlačný v Duchu, on rozmýšľal, "Mám tam brata. Rád by som išiel a zachránil tohoto brata, priviedol ho ku Pánovi." Ale jednako, Duch ho tlačil, aby išiel niekde inde. On bol väzňom. Správne.

⁹⁴ Ó, Bože, urob nás takými to väzňami od našej vlastnej sebeckej ambície a od našich vlastných úsudkov a nášho lepšieho spôsobu myslenia, aby sme boli väzňami Ježiša Krista. Myslím, že to bolo veľké vyhlásenie, to "Som väzeň Ježiša Krista."

⁹⁵ A pamätajte, On je Slovo. Vidíte? Bez ohľadu na to, čo si niekto iný myslí, to je Slovo. Vidíte? Ak ste väzeň Slova, žiadna denominácia vás nemôže od toho odtrhnúť. To je Slovo. Vy ste len... Vy ste väzňom Toho, to je všetko. Vy musíte konať tým spôsobom, ktorým Ono koná.

⁹⁶ Tak, on nemohol ísť na určité miesta, na ktoré chcel, pretože (prečo?), Duch mu bránil. Pamätajte, veľakrát sa Pavol snažil ísť na nejaké miesto, rozmýšľajúc, "To je to miesto, kde by som mohol mať veľké zhromaždenie," ale Duch mu zabránil. No, či to jasne nevyjadruje a nedokazuje, že Pavol bol väzeň? [Zhromaždenie hovorí, "Amen"--pozn.prekl.] Väzeň Ježiša Krista, zapriahnutý do Jeho Slova, skrze Ducha! Ó! Ja to mám rád.

⁹⁷ On bol spútaný. Bol spútaný reťazou a putami lásky činiť vôľu Božiu a jedine ju. On bol väzeň. Bol v putách lásky. On bol v jarme s Kristom. Nemohol sa dať do jarma s nikým iným. On bol ujarmený s Ním. A kde to vedenie išlo, tam on musel ísť. Bez ohľadu na to ako bola pastva zelená, tu na tejto strane alebo na tej strane, on musel ísť tou cestou, ktorou ten Vodca, a to jarmo išli.

⁹⁸ Ó, dnes večer, ak my ako Branhamova modlitebňa, ak by sme sa mohli len stať väzňami; našim vlastným sebeckým bytostiam, našim vlastným ambíciám, aby sme sa mohli úplne vydať a byť ujarmení s Ním, bez ohľadu na to, čo si zvyšok sveta myslí, čo ten svet robí. Sme ujarmení putami lásky. Sme väzňami. "Moja noha je tak ujarmená s Kristom, ona nebude tancovať. Moje oči sú tak ujarmené s Kristom, až ja, keď vidím ten moderný striptíz na ulici, To obracia moju hlavu. Moje srdce je tak ujarmené v láske, až viac nemôžem mať lásku pre tento svet. Moja vôľa je tak ujarmená ku Nemu, až dokonca teraz neviem aké sú moje ambície. Jednoducho, Kdekoľvek Ty vedieš, ja Ťa budem nasledovať, Pane. Budem väzeň." Vidíte?

⁹⁹ Pavol bol presne väzňom. On nespravil žiadne chybné vyhlásenie. On bol trénovaný Svätým Duchom, znova, aby čakal na Slovo. On bol trénovaný jedným smerom, ale Boh ho trénoval iným smerom. On bol trénovaný Duchom Svätým, aby čakal na Slovo, bez ohľadu na to, aké boli jeho ambície.

¹⁰⁰ Tak, s pomocou Ducha Svätého vám niečo ukážem. Vidíte? No, zoberme nejaký príklad.

¹⁰¹ Jedného dňa, Pavol a Sílus, išli dolu ulicou v istom meste, kde mali prebudenecké zhromaždenie. A malé, démonom posadnuté dievča ho stále nasledovalo a kričalo za ním. A bezpochyby, to, čo Pavol vedel, bolo to, že mal autoritu, ako apoštol, aby z tej ženy toho zlého ducha vyhnal. Ale všimli ste si? On čakal deň za dňom, až celkom náhle ku nemu Duch Svätý prehovoril, povedal, "Toto je tá hodina."

¹⁰² Potom povedal, "Ty duchu, vyjdi z nej." Vidíte? On vedel čakať na Pána.

¹⁰³ A to je to, kde tak veľa ľudí dnes prináša pohanenie na Slovo. Oni vychádzajú s ambíciami. Koľko prebudení kvôli takejto veci stroskotalo, pretože evanjelista nečaká, aby videl, čo má Pán do povedania! Niektorí z nich povedia, "Prídi ku nám," a oni hneď idú, pretože to združenie povedalo, "Chod." A Duch Svätý by povedal niečo iné. Jednako, ambícia toho človeka je stať sa štátnym presbyterom, alebo niečím iným, alebo starším, alebo biskupom, alebo niečím čo by ho potiahlo, "Musíš ísť." A jednako, on vie lepšie. Duch Svätý hovorí, "Poď sem." Vidíte? On je zapriahnutý ku svojej organizácii. On je väzňom tej organizácie.

¹⁰⁴ Ale ak by bol zapriahnutý s Kristom, on je vedený Duchom Svätým. On...?... Vidíte? On je ujarmený, väzeň. To nerobí žiadny rozdiel čo niekto iný hovorí, to je zvučiaca mosadz a cvendžiaci symbol.

On počuje len Boží hlas a on hovorí len keď To vychádza. On nehovorí nič.

¹⁰⁵ Nieкто povie, "Ó, ó, brat Jones!" Brat Roberts, alebo nieкто, títo veľký mužovia v našej krajine dnes, ako Tomy Hicks, alebo Oral Roberts, alebo Tomy Osborn, niektorí z tých veľkých evanjelistov. Ak by nieкто povedal, "Príď ku nám Tomy. Ty si veľký muž Boží," alebo Oral. A ja mám strýka, ktorý tu leží, celý je zviazaný. A on je chorý. Ja chcem, aby si sem prišiel. Verím, že máš silu ho uzdraviť." Vidíte? A možno Duch Svätý by mu povedal, "Nie teraz."

¹⁰⁶ Ale jednako pre priateľstvo toho človeka, on je povinný ísť s ním. Ak by on nešiel, stane sa nepriateľom tomu človekovi. Ten človek povie, "No, on išiel ku tomu a tomu, aby uzdravil to dieťa alebo toho chlapca. Viem, že to urobil. A ja som bol jeho priateľom, veľa rokov, vidíte, a ku mne neprišiel."

¹⁰⁷ Ale ak je on prinútený od Ducha Svätého aby nešiel, je lepšie aby nešiel, ak je ujarmený pre Boha. Jeho priateľ, on ho miluje. Ale pre neho je lepšie, aby bol vedený Duhom Svätým ísť tam, pretože inak to aj tak neurobí nič dobré. Zažil som to veľa krát.

¹⁰⁸ Ale Pavol len čakal na Ducha, aby mu povedal čo robiť. "Čakal na Ducha," povedal. On sa jednej noci postavil a kázal. A on odtiaľ vyšiel. Uvidel chromého človeka. A celkom zrazu, Duch ku nemu prehovoril a on povedal, "Poznávam." Ako? Tým istým spôsobom, ktorým poznal, že stroskotajú na ostrove. Vidíte? "Poznávam, že máš vieru, aby si bol uzdravený. Postav sa na svoje nohy. Ježiš Kristus ťa uzdravil." Vidíte? Tu to máte. On bol... On bol ujarmený. Mohol mať týždenné prebudenecké zhromaždenie a nič by sa nestalo, ale jednako on čakal na Ducha Svätého čo povie. Vidíte? On bol ujarmený ku tomu volaniu.

¹⁰⁹ No, vy poviete, "Brat Branham, ty odsudzuješ to čo si povedal v nedeľu, o tom že si čakal po celý ten čas."

¹¹⁰ A ale, pamätajte, to bol Duch Svätý, ktorý hovoril ku mne tam na ceste a povedal, "Posielam ťa späť medzi tých chorých a utrápených." Vidíte? To je poslušnosť Duchu Svätému. Ja som tam nešiel, až kým mi On nepovedal, aby som to urobil. Ja som čakal na TAK HOVORÍ PÁN, až som dostal TAK HOVORÍ PÁN. No, to je rozdiel. Vidíte? No, To robí rozdiel. Áno.

¹¹¹ On čakal na Slovo Pánovo. On bol tlačенý v Duchu, aby robil len to, čo bola Božia výzva, potom sa on stal väzňom Ježiša Krista. Priatelia, ak by sme sa len mohli stať väzňami!

¹¹² Viem, že je horúco. Ale rád by som spomenul trochu viac charakterov, ak by ste chceli. Mám ich tu zapísaných asi šesť alebo osem. Ale rád by som spomenul ďalší charakter alebo dva.

¹¹³ Vezmime charakter Mojžiša. On sa narodil ako vysloboditeľ. A on to vedel, že sa narodil ako vysloboditeľ.

¹¹⁴ Ale predtým ako budem hovoriť o Mojžišovi, rád by som urobil toto prehlásenie, že Boh vždy musí vziať nejakého muža, ktorý Mu bude verne slúžiť, aby bol Jeho väzňom. Ten muž sa musí vzdať každej ambície, ktorú má, všetkého čím on je, každú vec, svoj život, dušu, telo, vôľu, ambície a všetko ostatné a stať sa úplne väzňom Krista, ktorý je Slovom, aby slúžil Bohu.

¹¹⁵ Možno musíte chodiť odlišne od vášho lepšieho posúdenia. Možno, v určitej organizácii si možno myslíte, že oni vás povýšia a dajú vám niečo veľké, že možno zažiarite. Ale kde zistíte, že sa nachádzate? Po chvíli nachádzate samých seba porazených, až kým Boh môže dostať človeka, ktorý sa chce stať pre Neho väzňom.

¹¹⁶ Boh hľadá väzňov. On to vždy robil. Môžete si to vyhľadať cez Písmo. Človek musí byť Kristovým väzňom, napriek všetkému. Preto nemôžete byť spojení s ničím iným okrem Krista, ani s vaším otcom, vašou matkou, vaším bratom, vašou sestrou, s vaším manželom, vašou ženou, s nikým. Vy ste spojení len s Kristom a len s Ním, potom vás Boh môže použiť. Až dotedy, vy nemôžete.

¹¹⁷ Keď idem von, niekedy hovorím ku ľuďom drsným spôsobom. Vidíte? Snažím sa vás dostať do toho, aby ste sa odsekli a uvoľnili od tých vecí. Musíte mať miesto, z ktorého začnete, ako niekedy kričím na tie ženy, ktoré si strihajú svoje vlasy a obliekajú sa do tých šiat, a držia si svoje vyznanie kresťanstva. Povieť, "To je malá vec." V poriadku, musíte niekde začať. Tak začnite rovno tam, pri vašom ABC. Vidíte? Odseknite tie svetské pohľady, akokoľvek, a staňte sa väzňom Krista. A potom len pokračujte, odseknite všetko, až je na koniec odseknutá posledná linka. Potom ste... Potom ste väzňom. Vy sa ním stávate v jeho zovretí. On, On vás má vo svojom zovretí.

¹¹⁸ Tak, Mojžiš vedel, že on sa narodil ako vysloboditeľ. On to vedel. A všimli ste si, s tými ambíciami, ktoré Mojžiš mal, poznajúc svoju matku, ktorá mu to povedala, keď bola jeho dojkou.

¹¹⁹ Niet divu, keď sa to malé dieťa Mojžiš narodilo, že jeho matka povedala, "Ty vieš Mojžiš, keď... Tvoj otec Amram a ja sme sa stále modlili. Vedeli a videli sme to v Slove, že to bol čas pre príchod vysloboditeľa. A my sme sa modlili, Pane Bože, my chceme vidieť toho

vysloboditeľa: Jednej noci nám Pán povedal, vo videní, že sa narodíš a že ty budeš tým vysloboditeľom. My sme sa neobávali kráľovho príkazu. Nestarali sme sa o ťa, čo kráľ povedal. Potom sme vedeli, že ty si sa narodil ako vysloboditeľ. No, Mojžiš, my sme vedeli, že by sme ťa nemohli správne vychovať."

¹²⁰ Pamätajte, oni boli tam dolu v Egypte štyristo rokov. Vidíte?

¹²¹ "A my sme ti chceli dať tú správnu vec, správne vzdelanie, správny tréning. Tak, ja som ťa vzala a položila do malej archy a položila som ťa do Nílu. A aké zvláštne, že tie prúdy zobrali tú malú archu dolu cez tie trstiny a rákosie a priviedli ju rovno dolu, míle ďaleko a obrátili ju rovno do Faraónovho paláca, kde jeho...kde Faraónova dcéra, kde bol jej bazén. A ako som vedela, že ona bude potrebovať nejakú ženu, ktorá by ťa chovala."

¹²² A v tých dňoch, pravdaže, oni nemali tieto fľaše, aby na nich vychovali tie deti, tak ona musela mať dojku. Tak...

¹²³ "A poslala som tam dolu Miriam. A ona tam stála a povedala, "Ja viem kde môžem nájsť dojku," a prišla a priviedla ma. A Mojžiš, všetky dvere sú zatvorené. Miláčik, ty máš teraz šesťnásť rokov a budeš Faraónov syn. A jedného dňa budeš vysloboditeľom, ktorý vezme týchto ľudí odtiaľto."

¹²⁴ Mojžišove ambície začali rásť. "Mama, ja budem študovať. Budem študovať všetko, čo môžem. Vieš čo spravím? Budem študovať ako vojak, a budem vedieť ako tých ľudí odtiaľto dostať. Budem veľký generál, biskup, tak budem vedieť ako sa to robí. A vezmem ich preč. Získam svoj Ph.D alebo LL.D. Dokážem to."

¹²⁵ Ako "Otec Chiniquy," ak ste kedy čítali jeho knihy. V poriadku. On, "vyslobodí všetkých protestantov," viete a on sa stal jedným z nich, on sám. Tak, tento veľký kňaz, pred rokmi, "Otec Chiniquy," mali by ste si zohnať jeho knihu a prečítať si ju. Oni ho volali, "otče." On je brat Chiniquy, to je to, čo on bol. My nevoláme žiadneho človeka "otče," takto. Tak my nachádzame, že my... On čítal Bibliu, tak on sa tam mohol dostať a vyvrátiť protestantské náboženstvo a prerobiť to celé na katolícke. A keď išiel, aby čítal Bibliu, prišiel na neho Duch Svätý a on dostal Ducha Svätého a potom sa stal jedným z nich.

¹²⁶ Tak, potom si všimnite toto, že Mojžiš mal všetko to školenie. Pretože, on vedel. On bol tak chytrý, tak vzdelaný, tak intelektuálny! Až tam nebol nikto... On mohol dokonca učiť tých Egyptanov. Až on mohol učiť tých psychológov. On mohol učiť tých generálov tomu, čo je vojenská moc. On bol veľkým mužom. A ľudia sa báli Mojžiša, kvôli

tomu, že bol veľkým mužom. Ó, taká vzdelanosť! Ó! On bol arcibiskup, alebo možno ako pápež. On bol veľký človek. A on bol mocný muž. A on vedel, že sa narodil, aby toto urobil, a trénoval s veľkou ambíciou aby to urobil.

¹²⁷ Práve ako dnes. Ja nehovorím, že ľudia, ktorí sa školia v týchto školách, Ja nehovorím že... Ako sú oni teraz tu na západe, oni idú vybudovať teologickú školu za stopäťdesiat miliónov dolárov, vidíte, Letniční, školu za stopäťdesiat miliónov dolárov. Myslím, že oni by mali byť misionármi na poli. Vidíte? Vidíte? Ale čokoľvek, čo oni urobia keď odtiaľ vyjdú? Čím oni sú? Bandov Rikiov. Presne tak. A potom to je tak ako oni odtiaľ vychádzajú. Vždy je to tak, ten zvyšok z nich, a to je tá istá línia. Vidíte?

¹²⁸ Tak nachádzame Mojžiša vo všetkom jeho školení. A dnes, so všetkým tým školením, činiacim veľkých biskupov a tak ďalej, veľkých, veľké ambície, čo my robíme? Naše ambície sa stávajú presne takými, aké boli Mojžišove. Vidíte?

¹²⁹ Predtým ako Boh mohol dostať toho človeka do svojej ruky, On ho musel vyzliecť z jeho ambícií. Musel ho vyzliecť zo všetkého jeho vyškolenia.

¹³⁰ On vyšiel a vyslobodil, zabil jedného Egyptana. A on, keď to urobil, zistil že to bolo zlé. On to nedokázal urobiť. To nebolo tým spôsobom. A Boh ho musel vziať do pustatiny, do púšte, na púste miesto.

¹³¹ Všimnite si, trochu čudné ako títo ľudia, pre ktorých má Boh poslanstvo. On ich berie na púšť.

¹³² On vzal Pavla na púšť, aby ho trénoval, aby mu povedal čím všetkým boli tieto veľké videnia, do púšte. "Chod' na určitú púšť." A on tam zostal až kým mu Boh cele neoznámil čo má robiť.

¹³³ A v čase Mojžiša, On ho vzal na púšť. Držal ho tam štyridsať rokov a vyzliekol ho zo všetkej jeho teológie a zo všetkých jeho ambícií. Ó, čo za čas, že on sa mohol pozrieť nazad a vidieť svoj úpadok. A ako by sme my, dnes večer, mali urobiť tú istú vec, keď my vidíme naše ambície.

¹³⁴ Pozrite sa na uzdravovaciu kampaň, a pozrite, či Pán urobil niečo pred

pár rokmi, aby začal obnovenie uzdravenia pre nemocných a tak ďalej.

¹³⁵ Každý, každá organizácia, pretože to neprišlo do ich

organizácie, oni museli mať uzdravovateľa. A čo sme my urobili? Pozrime sa na to na chvíľu. My sme urobili tú istú vec, ktorú urobil Mojžiš. Išli sme a snažili sme sa tak ťažko vyrobiť nejaký druh zázraku. "Zavoňal som nejakú chorobu. Ja mám krv na svojej ruke," a vyrobiť nejaký zázrak. Vidíte? A čo máme? Niektorí z tých mužov v takých ťažkých tlakoch, že sa to prelomilo a stali sa ozajstnými pijanmi, neurotikmi a prišli o rozum. A oni to zvrátili všetko nazad, ten poriadok od letničného cieľu, znovu naspäť do robenia organizácii a tých vecí. Vidíte?

¹³⁶ Čo sme urobili? Zabili sme jedného Egyptäna. Je to tak. A skúsili sme to. Vyvinuli sme úsilie. Zaplatili sme. Namáhali sme sa, išli sme na celonočné modlitebné zhromaždenie až sme nemali hlas. A snažili sme sa niečo vyrobiť a niečo vydupať a všetky takéto veci a zistili sme, že to je totálne zlyhanie. Potrebujeme ísť naspäť na púšť. Správne. Tak veru. Stanové zhromaždenia a úsilia. Prečo sa len nevzdať? To je to, čo by sme mali urobiť, vidíte, ísť naspäť a vzdať sa. No, my sme urobili tie isté veci, ktoré oni urobili, tie isté veci, ktoré urobil Mojžiš. To nespravilo nič dobré. Po štyridsiatich rokoch, on našiel samého seba, že je väzňom Božieho Slova. Čo sa my snažíme urobiť?

¹³⁷ Keď tie veľké požehnania vychádzajú a manifestácia všetkých týchto veľkých vecí, o ktorých nám Boh povedal: ako to, že musíme byť znovuzrodení; ako prijať Ducha Svätého; vo meno Ježiša Krista; a všetky tieto veci tu.

¹³⁸ Vidíte, ľudia namiesto toho, aby zostali so Slovom, zapriahnutí do Neho, čo oni robia? Oni začali s ich vlastnou denominačnou teóriou, ktorá už zlyhala a snažia sa vyrobiť niečo, čo vyzerá ako Pravda.

¹³⁹ Radšej to useknem rovno tam. Vidíte? Som si istý, že ste dost múdri na to, aby ste vedeli, čo tým myslím. Vidíte? Ale pozrite, čo to spravilo. Rozmýšľajte o tom.

¹⁴⁰ Čo máme dnes večer, len národ plný organizovaných ľudí, ktorí zapierajú Písmo; ktorí nazvali život Ducha Svätého, že "To bola mentálna telepatia," ktorí odmietli niečo také, aby to prišlo do ich cirkvi. A oni by vám nedovolili povedať jedno Slovo o semene hada, večnom bezpečí a veciach, ktoré Duch Svätý zjavil a potvrdil, že to je Slovo. Spravil som výzvu za výzvou, aby prišli a dokázali mi, že sa mýlim.

¹⁴¹ Čo oni majú? Tú istú vec, ktorú mal Luther, a tí ostatní, vidíte, zabili Egyptäna. Čo musí... Čo to bolo? Možno on spravil, že nejaký človek začal... prestal kraďnúť, alebo možno žije verne voči svojej manželke. Ale čo ste z neho urobili? Člena cirkvi. "Príď a pripoj sa ku

našej skupine." Vidíte?

¹⁴² Ten páchnuci mŕtvy muž, bol tou jedinou vecou, na ktorú on ukázal svojim prstom, ohľadne jeho úspechu, za štyridsať rokov školenia; páchnuci Egyptan, ktorý tam ležal, zhnitý a mŕtvy.

¹⁴³ To je asi tak ako dnes večer. Tá jediná vec, na ktorú my môžeme poukázať, že toto prebudenie, ktoré prešlo, takzvané, je páchnuca banda cirkevných členov, ktorí nevedia o Bohu viac, než vie Hotentót o Egyptskom rytierovi. Je to tak. No, povedali by ste im o Slove Božom, oni povedia, "Ja Tomu neverím." Povedia, "Ja sa nestarám čo oni hovoria. Ja Tomu neverím." Vidíte? Vidíte? To je hrozná vec, že musíte poukázať naspäť, na všetky tie úsilia a zápasy a všetko čo my máme.

¹⁴⁴ Možno by sme mohli poukázať na veľkú školu, ale to je mŕtve. Mohli by sme poukázať na nejakú organizáciu, ale to je mŕtve. To smrdí. To je len ako tá prvá vec, z ktorej sme vyťahnutí. "Ako prasa, ktoré ide naspäť ku svojmu váľaniu sa v blate a pes ku svojmu vývratku," keď sa vraciame späť. Jeden mŕtvy Egyptan.

¹⁴⁵ Bezpochyby, ale niekto povedal, "Mojžiš, v poriadku, ty nemáš už viac cítenie pre ľudí? Ty si bol povolaný pre toto." Niekto, kto poznal Mojžiša, vedel, že on bol na to povolaný. "A ne... Ty si stratil cítenie pre ľudí?" "Nie veru."

¹⁴⁶ "No, prečo niekde nejdeš a nerobíš to? A prečo neprídeš sem a neskúsiš to? A prečo nejdeš s tými ostatnými?"

¹⁴⁷ Mojžiš tam bol, aby zostal vyzlečený, až kým mal prežitie pri horiacom kríku, aby predložil Slovo. "Ja som Boh Abrahámov, Izákov a Jákobov. A rozpomätal som sa na svoje zaslúbenia. A zostúpil som, aby som ich vyslobodil. Posielam Ťa, aby si to urobil." To bolo to.

¹⁴⁸ On videl Slovo, nie ambíciu ľudí alebo túžby ľudí. Potom, čím sa on stal? On sa už viac nechcel postaviť Egyptanom tvárou v tvár. On sa už nechcel postaviť tvárou tvár tejto veci. Ale on sa stal väzňom. Amen. Štyridsať rokov behania, prestrojovania, ale potom on sa stal väzňom pri horiacom kríku, mocný Mojžiš so všetkým jeho intelektom. Biblia hovorí, že Mojžiš bol mocný muž v slove i skutku, dolu v Egypte.

¹⁴⁹ Ale pozorujte, čo ten mocný teológ urobil v prítomnosti horiaceho kríku. On len vyznal svoju neschopnosť. Keď uvidel ten skutočný zámer Boží, on vyznal, že je neschopný to spraviť. Jednako on bol trénovaný vo všetkej teológii, ktorú mu oni mohli dať, vyškolený v tej najlepšej škole. Ale jednako, by urobil, keď on... ten Stĺp Ohňa, ktorý

visel tam v púšti? Povedal, "Ja s Ním dokonca ani nemôžem hovoriť. Pane, kto som ja, že by som mal ísť?" Vidíte?

¹⁵⁰ "Vyzuj svoju obuv, Mojžiš. Chcem s tebou hovoriť. Vyzleč sa, i tvoje topánky. Si znova nízko pri zemi. Chcem s tebou hovoriť."

¹⁵¹ Nemohol dokonca ani hovoriť. Nakoniec, vyvolený väzeň, vyvolený prorok, práve tak, ako bol vyvolený Pavol. Mojžiš bol vyvolený, vysloboditeľ. A potom, nakoniec, Boh mal svoj vyvolený predmet ako väzňa pre Seba. Ó, halleluja! On sa mohol hýbať iba tak, ako ho hýbalo Slovo Božie. "Kto, poviem, že ma poslal?"

"Ja Som."

"Ako to urobím?"

"Ja budem s tebou."

¹⁵² "Áno, Pane, tak ako Ty povieš. Tu som." Ó! On je väzeň.

¹⁵³ On ide proti svojmu lepšiemu uvažovaniu. Tak, on bol trénovaný, aby rozkazoval armáde. "Vytasiť meče! Čelom vzad!" Trénovaný, aby išiel, "Vozy, zoradiť!" Kópie napred! Útok!" To je to, ako to on prevezme. To bol jeho tréning. Ale on povedal, "Čo mám použiť?"

Povedal, "Čo máš vo svojej ruke?"

¹⁵⁴ "Palicu." Boh niekedy robí veci tak absurdne, pre ľudskú myseľ. Vidíte? Vezmi palicu do svojej ruky. Fúzy mu viseli dolu. Osemdesiatročný. Jeho žena a mulica, decko sediace na jej boku. Malé, staré ochabnuté ruky visiace dolu, palica. Len jeho hlava bola vzpriamená, pretože on mal TAK HOVORÍ PÁN. Prečo? On nakoniec zostal zakotvený.

¹⁵⁵ On bol väzeň. "Ja sa pohnem len keď ma Slovo pohne. Ja budem hovoriť len keď Slovo hovorí."

"Kde ideš?"

¹⁵⁶ "Mám jedno poverenie: postaviť sa pred Faraóna a ukázať mu, cez túto palicu, že ma poslal Boh." Amen.

"Čo urobíš potom?"

"On pripraví ďalšiu vec, potom, čo ja vykonám toto."

¹⁵⁷ Tu to máte. Vy máte len jednu vec do vykonania, ten prvý krok, dnes večer: vzdať sa, stať sa väzňom. Nerozmýšľajte o sebe alebo niečom inom. Staňte sa väzňom.

¹⁵⁸ Mojžiš sa stal väzňom, vyznal, že nemôže dokonca ani hovoriť.

Nakoniec, keď ho Boh dostal do svojej ruky, to, kde sa on mohol pohnúť, bolo len tam, kde ho Boh pohol. No, On mu povedal Slovo. On vedel, že to bolo Slovo, potom sa on poddal tomu Slovu. A Duch Svätý tam, Boh zapriahol Mojžiša do vôle Božej.

¹⁵⁹ To je tá istá vec, ktorú On urobil Pavlovi. Je to tak? [Zhromaždenie hovorí, "Amen." -- pozn.prekl.] zapriahol Pavla, trochu krivý nos, sarkastický žid, ó, s Ph.D. a LL.D. napísaným nad ním. Ale on povedal, "Ja mu ukážem čo on musí vytrpieť pre Slovo." Vidíte? A on...

¹⁶⁰ A potom ako tam Pavol sedel a videl Slovo a videl, že to bol Ježiš, potom zodvihol svoje ruky a bol Mu zapriahnutý. Láska Božia ho zapriahla do Slova. "On zanesie Moje Meno pred pohanov." Tam on išiel.

¹⁶¹ "Mojžiš, Ja Som Boh tvojich otcov. Ja Som Boh Abrahámov, Izákov a Jákobov. Pamätám sa na to, čo im zaslúbil a čas toho zaslúbenia je blízko. A vidím utrpenie Môjho ľudu. Pamätám sa na Moje zaslúbenie. A zostúpil Som, aby som ťa zapriahol. Ty vieš čo Slovo povedalo. Ja som ťa zapriahol, aby si išiel tam dolu, zapriahol som ťa s mocou, aby si išiel tam dolu a vyslobodil Môj ľud. A vezmi tú palicu do svojej ruky ako svedka, pretože ty si videl zázrak, ktorý sa stal cez ňu." Tak ako Dávid s prakom. Vidíte?

¹⁶² Zapriahnutý, on sám a išiel dolu. Nakoniec, Boh mal muža, ktorý bol poddaný Jemu, zapriahnutý ku Nemu, a nemohol sa pohnúť až kým ho Slovo Božie nepohlo. Ak by to len ľudia urobili dnes! Potom on bol Jeho väzňom, väzňom lásky, ujarmený v putách lásky, s Bohom, ako Pavol bol ujarmený v putách lásky ku Bohu.

¹⁶³ Tak ako Pavol, obaja boli trénovaní tým istým spôsobom. Mojžiš trénoval, viete, aby vyslobodil deti Izraelove skrze vojenskú moc. Pavol trénoval, aby ich vyslobodil z rúk Rimanov a dal im slobodu, skrze jeho veľkú cirkevnú silu vo svete toho dňa. Veľké školy kde ich trénovali, kde vyrástol pod Gamalielom.

¹⁶⁴ A obaja išli na púšť, vrátili sa ako iní muži. Obaja videli Stĺp Ohňa. A obaja boli proroci. Je to tak? [zhromaždenie hovorí, "Amen" -- pozn.prekl.] Obaja proroci. A ku obom bolo hovorené cez Ohnivý Stĺp, presne tak, ktorý prichádzal pre vysloboditeľa. Tam oni boli, išli na púšť. Zanechali svoje domy a išli na púšť, aby to našli. Zanechali svojich ľudí a všetko, aby našli vôľu Božiu. Vidíte?

¹⁶⁵ Oni boli trénovaní na jeden smer; Boh ich zmenil na iný. A oni sa museli stať kompletne väzňami, aby nekonali tým spôsobom, ktorým chceli konať, ale konať tým spôsobom, ktorým Boh chcel aby konali. On

je ten istý včera, dnes a naveky.

¹⁶⁶ Máme ďalších desať minút, aby sme prešli týmto? [Brat Neville hovorí, "Amen." -- pozn.prekl.]

¹⁶⁷ Dostanem sa skutočne rýchlo k ďalšiemu charakteru. Vidím teraz jedného predom mnou. Jeho meno je Jozef. On bol vyvolený syn. On bol dokonalým typom Ježiša Krista. Narodil sa ako prorok. On bol tiež prorok. Vidíte? A teraz, on mohol vídať videnia. A keď bol ešte malým chlapcom, videl videnie o sebe samom ako sedí na tróne a jeho bratia sa mu klaňajú. Vidíte? Ale dávajte pozor. On sa stal... On sa cítil, ako by bol veľký človek. Vidíte? Každý z nich...

¹⁶⁸ Ale čo musel Boh urobiť? On urobil tú istú vec, ktorú urobil tým ostatným. Pretože, Mojžiš bol vysloboditeľ, Pavol bol vysloboditeľ a teraz Jozef bol vysloboditeľ. On zachránil svoj ľud od hladu.

¹⁶⁹ Čo mu Boh musel urobiť? Dať ho do väzenia, dať ho rovno do väzenia. Tak veru. Pamätajte, on bol predaný svojimi bratmi nejakému Egypťanovi. A oni ho predali Putifarovi. A Putifar mu dal trochu slobody a prvá vec, viete, bolo to od neho vzaté. A tam on sedí vo väzení, plače, plače. Boh to musel vyzliecť.

¹⁷⁰ No všimnite si. Ale po celý čas, verím že on v tom väzení, on sa mohol rozpamätať, že to videnie povedalo, že on sa posadil na trón a jeho bratia sa mu klaňali, pretože on vedel, že jeho dar prišiel od Boha. A on vedel, že to sa muselo vyplniť.

¹⁷¹ Ak by sme to len mohli držať vo svojich myšliach a podľa Slova Božieho, že v týchto posledných dňoch, On bude mať cirkev. A tieto veci, ktoré On zaslúbil, On ich vykoná. On povedal, že to urobí a my žijeme v tom čase. Sme tam. On sa len snaží dostať nás do toho, aby sme teraz boli skutočnými väzňami, zatvorenými s Ním.

¹⁷² Počuli ste tú starú pieseň, ktorú spievate, "A vtedy som zatvorený s Bohom"? Ja chcem byť zatvorený s Bohom. No, to je to kde som o tom rozmýšľal. Byť zatvorený s Bohom, s ničím iným a vy sa hýbete len vtedy, keď vás hýbe Boh. Robíte len tak, ako Boh hovorí, aby ste robili, vidíte, potom ste zatvorení s Bohom.

¹⁷³ No, pamätajte, on premýšľal. On sa stal totálnym zlyhaním pre seba samého. Všetko čo on vedel, všetko čomu rozumel a všetko, stal sa totálnym zlyhaním. To nefungovalo. Bol postavený do situácie, kde by ho nikto nepočúval. Bol väzňom. Vidíte? On bol postavený do situácie, že tí neveriaci by tam neverili. Rozumiete čo mám na mysli? [zhromaždenie hovorí, "Amen"-- pozn.prekl.] Jeho služba bola bez

efektu. Ľudia odvrátili svoje hlavy. Oni by mu vo väzení nevenovali žiadnu pozornosť. Čo dobré by jeho služba urobila? Mohol sa postaviť ku väzeňským mrežiam a kázať im; ako oni prechádzali dolu ulicou. Vidíte? Ale on sa stal väzňom. A Boh ho držal ako väzňa až to koleso presne zapadlo. Povedal, "On je môj človek." Sláva! Totálne zlyhanie!

¹⁷⁴ Nakoniec, Boh prišiel ku nemu do väzenia. Ako Pavol, ako všetci tí ostatní, On prišiel ku nim. A On použil ten dar, ktorý mu On dal, aby ho odtiaľ dostal von. Je to tak. On ho vyviedol z jeho väzenia. Čo urobil? Hneď ako ho vyviedol z jeho väzenia, bola mu daná moc od kráľa, jeho kráľa, aby sedel po jeho boku, po boku toho kráľa, pod ktorým on bol. Bol vyvedený z domu väzenia a bola mu daná moc, až kým všetko, čo on povedal, sa jednoducho muselo stať. Amen.

¹⁷⁵ V jeho väzení, on stále pamätal na to, že sa narodil za určitým cieľom. On mal sedieť po boku kráľa. Všetci tí ostatní sa mu mali pokloniť. Jeho videnie mu to tak povedalo. Amen. Ale pred tým ako sa jeho videnie mohlo úplne vyplniť, on sa stal väzňom. Amen. A potom on sa stal vládcom. A keď prišiel z domu jeho väzenia a stal sa väzňom Božieho Slova, že on mohol hovoriť len to, čo Boh položil do jeho úst, aby povedal, potom sa Boh cez neho hýbal.

¹⁷⁶ Všimnite si, že Mojžiš mal moc zviazať faraónové kniežatá, ak by on chcel. "Ak poviete tomuto vrchu, Pohni sa:" On mal moc spútať faraónové kniežatá. Či oni boli diakoni alebo presbyteri, alebo oni boli štátnymi zástupcami alebo čokoľvek oni boli. On povedal, "Ja vás zväzujem," a oni boli zviazaní. To bolo to. On to mohol urobiť svojim vlastným slovom, podľa toho, ako sa mu to ľúbilo. Amen. Sláva Bohu! Ó, mám len trochu viac než tri minúty. Dodržím svoje slovo.

¹⁷⁷ No, zisťujeme, že on sa stal väzňom Boha, z väzňa toho sveta. Pavol tak isto. A Mojžiš, tak isto, z väzňa svojho vlastného myslenia, na väzňa pre Boha. A keď on vyšiel, mal moc Božiu. A keď sa stal Pavlom... Keď to staré Mojžišovo myslenie, on sa toho vzdal a vyzliekol sa z toho, on sa stal väzňom Krista, ktorý je Slovom. Pohnúť sa mohol len tam kde...

"Vy poviete, Kristuší?"

¹⁷⁸ "On si cenil pohanenie Kristovo za väčšie poklady než poklady Egypta." Tak on bol väzňom Kristovi, tak ako bol Pavol.

¹⁷⁹ Pamätajte, oni všetci traja boli proroci. Vidíte? A oni museli byť vyzlečení z ich vlastného myslenia, v tom poriadku aby sa stali väzňami vôle Božej a cestám Božím.

¹⁸⁰ Potom, my si pamätáme, že on mal moc zviazať, jeho vlastným slovom. On mal moc prepustiť svojim vlastným slovom. On mohol povedať, „Prepúšťam ťa v mene môjho kráľa.“ Amen. Faraón učinil Jozefa svojím synom.

¹⁸¹ Kristus činí Svojich väzňov lásky, Svojimi synmi. A on im dáva moc, tú istú, ktorú mal On. Svätý Ján 14:12, "Ten kto verí vo Mňa, vidíte, skutky ktoré Ja činím bude on tiež činiť. Dokonca viac než tieto bude činiť." No, väzeň lásky Kristovej sa stáva splnomocnencom svojho Kráľa, ktorým je Kristus. Amen. "Amen, Amen vám hovorím, ak povieťe tomuto vrchu, Pohni sa; a nebudete pochybovať vo svojom srdci, ale budete veriť, že to čo ste povedali sa stane, budete mať to čo ste povedali. Ak zostanete vo mne a Moje Slová vo vás, ak ste ujarmení so Mnou," pretože On a Jeho Slovo je to isté. "Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha. To Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami. Ten istý včera, dnes i naveky! Ak vy zostanete vo Mne," nie tu a tam. "Zostaňte vo mne, a Moje Slovo vo vás; proste o čo chcete, alebo povedzte čo chcete, to sa vám stane." On mal moc.

¹⁸² Všimnite si, predtým ako odtiaľ vyšiel, musel byť vzatý a oholený. Muselo byť z neho oholených zopár vecí predtým ako mohol stretnúť svojho kráľa. Vidíte?

¹⁸³ Ó, Boh niekedy berie takto svojich ľudí a oholí zopár ich vlastných vôlí, aby im ukázal, že oni nemôžu robiť to, čo by oni chceli robiť. Viete, čo mám na mysli. Oni nie sú v tej slobode, aby robili to, čo chcú. Predtým, ako oni mohli prísť do plnej moci a byť otrokmi lásky Kristovej, oni museli byť oholení a potom predstavení. Niekedy ich On berie na púšť, aby to urobil, aby ich oholil. A potom ich vyvádza, ako pomazaných, aby vyplnili ten účel, ktorý im On určil, aby tým boli. Rozumiete čo mám na mysli?

Bratia, sme v čase konca.

¹⁸⁴ Pamätajte, vo všetkých iných časoch, čo On robil. On vždy musel vziať muža a urobiť ho väzňom pre Seba, aby on zabudol na svoje vlastné veci. On musel zabudnúť na to, čo vedel, zabudnúť na všetky svoje školenia, všetko, v tom poriadku, aby poznal vôľu Božiu a aby nasledoval Boha.

¹⁸⁵ On nemôže nasledovať nič, čo má človek do činenia a čo má Boh do činenia v tom istom čase. Je to až príliš jedno proti druhému. Nemôžete ísť na východ a na západ v tom istom čase. Nemôžete ísť vpravo a vľavo v tom istom čase. Nemôžete nasledovať človeka a Boha v tom istom čase. Nie veru. Vy buď nasledujete Boha alebo nasledujete

človeka.

¹⁸⁶ No, potom, ak nasledujete Boha a poddali ste sa Bohu, potom sa stávate väzňom tomu Bohu, tomu Slovu, tej vôli. Bez ohľadu na to, čo niekto iný hovorí, vy ste sa Tomu stali väzňom.

¹⁸⁷ Počúvajte. Sme v čase konca. A chcem toto povedať s úctou a rešpektom, ako prechádza tých zopár posledných minút. Pozrite sa. Čo Boh, podľa môjho názoru urobí a musí urobiť a čo chce urobiť v tomto poslednom dni, je nájsť nástroj na žatvu. On musí nájsť nástroj, aby vymlátil to zrno. Každý farmár, keď ide na svoju žatvu, on musí mať nástroj, s ktorým by to urobil, pravdaže on musí mať ostrý kosák alebo niečo, nejaký nástroj, aby vymlátil to zrno. A žatva je zrelá.

¹⁸⁸ Bože vezmi nás do svojej ruky. Urob nás otrokmi Tvojej lásky. Použi nás ako nástroj, skrze ktorý by si táto hriešna, prekliata zem, na ktorej my dnes žijeme uvedomila, že Ježiš Kristus je ten istý včera dnes i naveky.

¹⁸⁹ Pre mňa, Bože, dovoľ mi byť väzňom. Ak ma všetci moji bratia zavrhnú, ak ma všetci moji priatelia zavrhnú, ja chcem byť väzňom Ježiša Krista a Jeho Slova, aby som mohol byť zapriahnutý do jeho Slova, skrze Ducha Svätého, aby som videl Ducha Svätého potvrdzovať Slovo Božie skrze tie isté veci, ktoré On povedal že budú vykonané. Chcem byť väzňom Ježiša Krista. Modlime sa.

¹⁹⁰ Som zvedavý dnes večer, s našimi sklonenými hlavami, či tie ambície, ktoré máme, byť niečím iným, alebo možno niečo o čom rozmýšľame, a je to nejaká sebecká vec, som zvedavý, či by sme to nemohli tak nejako odložiť bokom.

¹⁹¹ Som zvedavý, či je tu nejaký mladý chlapec, dnes večer, ktorý by sa obzrel a povedal, "Ja budem, keď budem veľký, budem taký a taký." Som zvedavý či ste mohli cítiť vôľu Božiu ako sa hýbe vo vašom živote, a povedať, "Nie, nie. Aha. Ja-ja... Moje ambície sa teraz stratili. Za tých posledných pár dní, Duch Svätý hovoril ku mne. Chcem sa vydať Bohu, aby som bol nástrojom na mlátenie v tomto poslednom dni."

¹⁹² Nejaké mladé dievča, ktoré možno má ambície mať charakter nejakej milej dámy, alebo možno aby bola peknou malou slečnou, alebo možno jedného dňa aby spravila kariéru v Hollywoode, som zvedavý či by si teraz nechcela vydať svoje ambície v prítomnosti Boha a Jeho Slova, počujúc volanie Božie v tvom vlastnom živote. Boh vie, kto si.

¹⁹³ Som zvedavý či tu nie je blízko nejaký kazateľ, alebo služobník,

pracovník niekde v cirkvi. Vchádzam sem, raz za čas. Nepoznám ani jednu tretinu ľudí, z ktorých, ktorí tu dnes večer sedia, ale ja... táto malá hŕstka, ktorá je tu. Som zvedavý, či je tu taká osoba, ktorá by chcela povedať, "Nestarám sa o to, čo niekto iný hovorí. Ja som teraz Boží otrok. Budem kázať Jeho Slovo, navzdory všetkému. Nestarám sa, či ma moja organizácia vyhodí, ja stále zostanem so Slovom. Urobím to. Moja vôľa je Božia vôľa. Božia vôľa je moja vôľa. Ja budem väzeň Ježiša Krista. Skrze Jeho milosť a pomoc to urobím."

¹⁹⁴ Rozmýšľajte o tom, zatiaľ čo máme sklonené naše hlavy. Koľkí majú tú ambíciu dnes večer? Zodvihli by ste svoju ruku. To je tiež moja. Všetko vydávam. S našimi sklonenými hlavami, teraz pomaly ako nad tým teraz rozmýšľate, ako sa modlíte.

Vydávam všetko,

Vydávam všetko,

Všetko Tebe, môj požehnaný Spasiteľ,

Vydávam všetko.

Vydáv...

¹⁹⁵ Skutočne to tak mienite? " Chcem byť väzňom. Ja... Vezmi ma, Pane. Vezmi ma do Hrnčiarovho domu dnes večer. Zlom ma a znovu ma tam uformuj.

Tebe, môj požehnaný Spasiteľ,

Vydávam všetko.

¹⁹⁶ Nebeský Otče, ako je tá pieseň ďalej hraná, rozmýšľam, že to by bola teraz tá najužitočnejšia vec, aby som prerušil tú pieseň a hovoril chvíľu ku Tebe. Ako tí ľudia rozmýšľajú, "Vydávam Ti všetko," Otče, nech to my robíme tak, ako by toto bola naša posledná príležitosť aby sme to urobili. Nech prídeme s úprimnosťou, prídeme ku stolu Pánovmu, ako to bolo, s umytými rúchami, umytými dušami, umytou vôľou, s umytými ambíciami, aby sme sa Ti vydali.

¹⁹⁷ A nech Boh vezme Svoje Slovo, a ujarmí nás spolu s Ním, Božie Slovo. A nech nás Duch Svätý teraz vezme, ako počujeme to

jarmo cvakať okolo našich srdc, "Od dnešného večera a ďalej, Ja ťa beriem za tvoje slovo. No nemysli svojim vlastným myslením. Mysli Moje myšlienky. Mysli podľa Mojej vôle. Ja ťa povediem." Bože, udeľ to, aby to bolo prežitie každého jedného z nás.

¹⁹⁸ Títo mladí ľudia, ktorí tu sedia; manželia; niektorí prichádzajú, aby boli manželmi. Sú tu starší muži, sedia tu, sú to kazatelia, ktorí boli na ceste. A Pane, je tu Brat Neville, ja... idem hore po tom rebríku. Naše dni sú teraz zrátané. Naše kroky robíme opatrnejšie, ako sme ich robili. Dávame pozor, kde stúpame. Nekráčame ako takí, ktorí kráčajú na isto, telesne hovoriac, ako sme raz boli. Ale Pane, ako vidíme, že ten smrteľný život vädne, a žiaden z našich krokov nie je istý bez toho, že by si nás Ty mal vo Svojich rukách.

¹⁹⁹ Teraz Bože, vezmi nás, urobíš to? Vezmi naše srdcia a našu vôľu do Tvojej vlastnej ruky, a daj nám stať sa väzňami Slova dnes večer, väzňami Krista. Nech tu žijeme zbožný život. Nech tieto ženy, tieto mladé ženy, títo mladí mužovia, chlapci a dievčatá, vydajú svoje životy, Pane. A nech ich ambície sa stanú ambíciou slúžiť Ježišovi Kristovi. A dovoľ nám stať sa väzňom Jeho Božskej milosti a vôli. Udeľ to Pane.

²⁰⁰ To je všetko, čo ja viem urobiť Pane. Tieto malé polámané slová, a ja dôverujem, že Ty ich dáš správne dokopy. Pretože tu je horúco a ľudia chcú počúvať, ale je skutočne teplo. A mnohí musia ísť domov a ísť skoro do práce. Ale nech tie semená sú položené do ich srdca, "väzeň."

²⁰¹ Chodte domov a povedzte manželke, ako oni... pred tým, ako by sa išli modliť, dnes popoludní, alebo dnes večer, pri posteli, pozrite sa jeden na druhého, povedzte, "A čo to, dnes večer? Stali sme sa skutočne väzňami Krista a Jeho vôle, alebo postupujeme podľa našej vlastnej vôle?"

²⁰² Nech tí mladí mužovia a mladé ženy, všade, predovšetkým tí, ktorí počuli to posolstvo dnes večer, nech by si sami sebe položili otázku, "Chcem sa stať väzňom, zanechajúc svoj vlastný život?"

²⁰³ "Ten, kto chce zachrániť svoj život, stratí ho, ale ten, kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho." Otče, my vieme, že to je: stať sa Tvojim väzňom, stratiť naše vlastné ambície a naše vlastné túžby, aby sme našli Tvoje, vtedy máme večný život. Udeľ to, Pane.

²⁰⁴ Jediná vec, ktorú ja viem urobiť, je poručiť to teraz do Tvojej ruky. A nech sa to stane plodným a prinesie to veľké nástroje pre žatvu posledného dňa, mužov a ženy, chlapcov a dievčatá, vydaných do

úplnej vôle Božej, a ktorí sa stanú väzňami Ježiša Krista, Jeho lásky, spútaní putami Božskej lásky ku Kristovi. Prosíme to v Jeho mene.

Všetko Ti vydávam,

Povstaňme.

Všetko Ti vydávam,

Všetko Tebe, môj...?...

²⁰⁵ Povedzme to len znovu, s našimi zatvorenými očami a zodvihnutými rukami.

Vydávam Ti všetko,

Vydávam Ti všetko,

Všetko Tebe, môj požehnaný Spasiteľ,

Vydávam Ti všetko.

²⁰⁶ Teraz, ak skloníme naše hlavy a predtým ako zaspievame pieseň na rozpustenie, Vezmi so sebou Meno Ježiš. Spýtam sa tohoto brata tu... Zabudol som jeho meno. Tá sestra, ktorá svedčila o tom videní, ako prichádzala temnota, ktorá bola uzdravená. A pamätajte, ako som sa díval späť, ten závoj bol preč. Jej viera to spravila. Rozpustíš nás v modlitbe, urobíš to brat? A popros o Božie požehnania pre nás.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v marci 2002.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí